

DANSK KLUBLEDERFORENING

Hvidovre.

Den 4. april 1968.

Vedrørende lovforslag nr. 52, fremsat den 28. februar 1968.

Dansk klublederforening anerkender værdien af, at lovforslaget tilsigter at styrke de idébetonede foreningers og idrætsforeningernes arbejde.

Dog finder vi, at den tunge opgave i forbindelse med fritidsvirksomheden fortsat er at aktivisere de unge, der ikke er motiveret for at modtage undervisning, som ikke føler sig tiltrukket af de idébetonede foreninger, og som ikke føler trang til at dyrke idræt, og det er netop den opgave, der er pålagt klubberne. Vi finder det derfor nødvendigt, at vilkårene for ungdomsklubbernes arbejde føres à jour i takt med udviklingen inden for anden fritidsvirksomhed.

Som bekendt kan ungdomsklubber både anerkendes i henhold til lov om børne- og ungdomsforsorgen og nærværende lovforslag. Dette kan have sin store praktiske betydning, set på baggrund af uensartede lokale forhold ude over landet.

Imidlertid er klubberne ikke væsensforskellige. Hvad enten en ungdomsklub er anerkendt efter den ene eller den anden lov, er klubbens sigte det samme.

Foreningen finder det derfor vigtigt, at de to slags klubber har ensartede vilkår og administreres ens. Da de klubber, der anerkendes i henhold til nærværende lovforslag, bliver administreret af de stedlige kommuner og amtskommuner, er det vor erfaring, at der finder forskelsbehandling sted fra amt til amt.

Dansk klublederforening ønsker derfor løvfæstet, i hvilket omfang udgifter for klubberne til kulturelle arrangementer og pædagogiske aktiviteter samt beskæftigelses-

materialer kan medtages på regnskabet som refusionsberettigede udgifter.

Ungdomsklubber, der drives som selvejende institutioner i henhold til lov om børne- og ungdomsforsorg, modtager fuld offentlig refusion på huslejeudgifter, der er godkendt af socialministeriet. Vor forening finder, at det tydeligt bør fremgå af nærværende lovforslag, at det samme er tilfældet for undervisningsministerielle ungdomsklubber i selvejede eller lejede lokaler.

Vi finder det formålstjenligt, at loven fastsætter grænser for, hvor mange medlemmer en klub må have i forhold til antallet af ansatte medarbejdere.

Lovforslaget tilstræber ensartethed mellem lønningerne i interessegrupper og ungdomsklubber i henhold til nærværende lov og klubber godkendt i henhold til lov om børne- og ungdomsforsorg. Da der imidlertid normalt er en sammenhæng mellem løn og øvrige ansættelsesforhold, vil vi anbefale, at § 33 udvides til både at omfatte lønninger og øvrige ansættelsesforhold.

Vi vil i den forbindelse pege på, at en række kommuner betaler aftenskolelønninger til personalet i ungdomsklubberne. Da dette ikke vil kunne anerkendes ifølge lovforslaget, vil det være rimeligt at fastsætte en overgangsperiode til udligning af dette forhold i lovforslagets kapitel XII.

Vi forudser, at det i en række kommuner vil vise sig hensigtsmæssigt at henlægge interessegruppevirksomheden til ungdomsklubbernes lokaler, der normalt ikke benyttes i dagtimerne. Vi foreslår derfor åbnet mulighed for oprettelse af heltidsstillinger